

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov, sigtende til at lette Konverteringen af Prioritetslaan i faste Ejendomme.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Lovforslaget sættes under Forhandling.

Finansministeren (Hørring): Ved Indbringelsen af det foreliggende Lovforslag i det høje Ting udtalte den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, at da der nu er optaget et nyt Statslaan, var det ganske rimeligt, at man gik til Fornyelse af de Konverteringslove, som vi have haft tidligere, baade i 1886 og i 1895, efter at man den Gang havde optaget ny Statslaan. Jeg tror ikke, at denne Grund vil være tilstrækkelig dertil, og jeg skal i saa Henseende henvise til, at hvad det foreliggende Forslag gaar ud paa, i Virkeligheden er at suspendere Virkningen af Stempel- og Sportellovgivningen i en vis Tid. Det er en Vej, man altid skal være meget forsigtig med at komme ind paa. Det er jo saaledes baade med Stempel- og Sportellovgivningen, at de ikke falde Individerne til Last med lige Beløb eller gennemgaaende stadig til enhver Tid, men derimod kun, naar visse Handlinger foretages, og disse Handlinger ere igen i høj Grad afhængige af Tilfældigheder. Naar man altsaa suspenderer Gyldigheden af saadanne Lovbestemmelser, som det her kommer an paa, skaber man altid til en vis Grad Uretfærdighed. Det beror paa rene Tilfældigheder, hvem en saadan Lov vil komme til gode, og der vil til enhver Tid være en Række Mennesker, som ikke faa nogen Nytte deraf, fordi de Handlinger, hvoraf dette er afhængigt, foretages, før Loven træder i Kraft, eller efter at dens Gyldighed er ophørt. At man kan vedblive at gøre Undtagelse fra saadanne Love saa ofte, at man vænner Befolkningen til at betragte Lovbestemmelserne som ikke bestaaende, er en Selvfølge, og det vil være et i allerhøjeste Grad uheldigt Forhold. Mener man, at de paagældende Lovbestemmelser ikke svare til, hvad der oprindeligt har været tilsigtet med dem, kan man søge at faa dem for-

andrede, og saa kan det drøftes, om man skal gøre en saadan Forandring. I saa Henseende skal jeg dog bemærke, at jeg fremsætter dette i al Almindelighed; i det foreliggende Tilfælde er der næppe nogen, der vil gaa til de Forandringer i Stempel og Sportellovgivningen, som der her er Spørgsmaal om. Men, som jeg sagde, det er en farlig Vej at komme ind paa at lade saadanne Bestemmelser i en vis Tid være ikke gældende for visse Personer og derimod gælde for alle andre. For altsaa at kunne gøre, hvad der saaledes tilsigtes ved det foreliggende Lovforslag, gælder det om, at man har en tilstrækkelig Grund dertil. Den Grund, man i 1895 havde, til at vedtage et Konverteringslovforslag, var navnlig den, at man fra alle Sider gik ud fra, at der da forestod en betydelig Konvertering af Kreditforeningernes Gæld fra en højere til en lavere Rentefod. Det ny Laan, Pariserlaanet af 1894, som optoges til 3% og skulde afløse et 3½% Laan, virkede saaledes, at det i alt Fald tjente til at overvinde den Gnidningsmodstand, som ellers kunde være til Stede med Hensyn til Rentefodens Nedgang, og derved blev den Konvertering, som var en Følge af, at Rentefoden i længere Tid havde været nedadgaaende, i Virkeligheden betydelig fremskyndet. Jeg skal i saa Henseende anføre, at da Loven af 5. December 1894 om Optagelse af et nyt Statslaan blev vedtaget, gik Kurserne paa 3½ pCt.s Kreditforeningsobligationer op med 2 pCt. paa et saadant Tidspunkt, at det kunde siges at være en ligefrem Følge af Lovens Vedtagelse. Det var som sagt paa 3½ pCt.s Kreditforeningsobligationer, at Kurserne gik op, og det, der var Spørgsmaal om, var jo netop en Konvertering af en 4 pCt.s Kreditforeningsgæld til en 3½ pCt.s. Kurserne paa Kreditforeningsobligationerne gik saaledes i December 1894 op fra 95 til 97½ og i Januar 1895 endogsaa til 98½. Det vil sige, der var dermed skabt Betingelsen for, at en Konvertering af Kreditforeningsobligationerne fra 4 til 3½ pCt. overhovedet kunde betale sig. Jeg beder lagt Mærke til, at det Statslaan, der stiftedes i 1894, var et 3 pCt.s Laan, men at den Konvertering af Kreditforeningsobligationerne, hvorom der den Gang var Tale, ikke var en Konvertering til 3 pCt., men en Konvertering fra 4 til 3½ pCt. Nu er Spørgsmaalet: er der da i Øjeblikket saadanne Forhold til Stede, at man nu kan vente en Konvertering efter en stor Maalestok eller vente, at navnlig det ny Statslaan vil føre dertil? Hvis det